

Jezus is het doel van de Wet.

[Rom.10:4](#) De wet vindt zijn doel in Christus, zodat iedereen die gelooft rechtvaardig zal worden verklaard.

A: Jezus Christus is het hoofdonderwerp van het Oude Testament.

[Rom.10:4](#) De wet vindt zijn doel in Christus, zodat iedereen die gelooft rechtvaardig zal worden verklaard.

Een betere vertaling van het vetgedrukte deel in deze tekst luidt: **Christus is het doel van de wet.** Mijn doel met deze studie is om aan te tonen dat de uitleg van het Oude Testament gevonden wordt in de persoon van Jezus Christus, want zo heeft God de Vader dat bedoeld. M.a.w. wij verklaren het Oude Testament pas goed, wanneer wij de persoon van Jezus in de tekst hebben ontdekt, want het hoofddoel van de wet van Mozes is de persoon van Jezus Christus, die gekomen is om de wet van Mozes tot volledige vervulling te brengen.

B: De mens Jezus en de wet van Mozes.

Jezus Christus is de eeuwige Zoon van God (Joh.1:18) die naar de aarde gekomen is om ook mens te worden (Joh.1:14); sinds die tijd is Hij de God-mens Jezus. Toen Jezus naar de aarde kwam en mens werd, werd Hij vanaf Zijn geboorte opgevoed in de Joodse wet, dat is de wet van Mozes zoals wij die lezen in het Oude Testament. Direct na Zijn geboorte als mens werd Hij volgens deze Joodse wet besneden (Luc.2:22-24); en als kind werd Hij ook opgevoed volgens de principes van deze Joodse wet, want zijn menselijke ouders waren Joden. Zo ging Jezus op Zijn 12e jaar ook op het Pesachfeest mee naar Jeruzalem volgens de regels van de Joodse wet (Luc.2:41-42); en ook op latere leeftijd ging Hij volgens de Joodse gewoonte op sabbat naar de synagoge (Luc.4:16). Ook droeg Jezus volgens de opdracht in Deut.22:12 kwastjes aan Zijn mantel, maar dit is in de NBV niet duidelijk vertaald (Matt.9:36).

M.a.w. Jezus was een geboren Jood en Hij leefde zonder uitzondering volgens de principes van de Joodse wet, de wet van Mozes. En nooit heeft iemand Hem kunnen betrappen op het overtreden van één enkele regel uit de wet van Mozes; integendeel, Jezus gehoorzaamde de wet van Mozes tot en met de laatste regel. Er was niets in Zijn woorden of gedrag waaruit afgeleid kon worden dat Hij het niet zo nauw nam met de Joodse wet; zelfs de kleinste zinnestjes tot en met elk leesteken werden door Jezus serieus genomen.

[Matt.5:17-18](#) Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar **om ze tot vervulling te brengen**. Ik verzeker jullie: zolang de hemel en aarde bestaan, blijft elke jota, elke tittel in de wet van kracht, totdat alles gebeurd zal zijn.

Jezus stond er later zelfs om bekend dat Hij op een bijzondere manier de wet van Mozes kon uitleggen (Luc.4:22), en dat terwijl Hij helemaal geen theologische opleiding had ontvangen op een rabbijnenschool (Joh.7:15). Jezus geloofde de wet van Mozes, en Hij leefde de wet van Mozes, omdat Hij gekomen was deze wet van Mozes volledig tot vervulling te brengen; en Hij was de enige mens die dat kon doen, omdat Hijzelf het doel van deze wet was. Juist doordat Jezus zo consequent de wet van Mozes uitlegde en uitleefde volgens geestelijke principes, kwam Hij voortdurend in botsing met de Joodse orthodoxie. Het gevolg was dat Jezus uiteindelijk gekruisigd werd, maar zelfs Zijn kruisiging was een vervulling van de wet van Mozes.

[Hand.2:23](#) Deze Jezus, die **overeenkomstig Gods bedoeling en voorkennis** is uitgeleverd, hebt u door heidenen laten kruisigen en doden.

[Hand.3:18](#) Zo heeft God echter in vervulling doen gaan wat Hij **bij monde van alle profeten had aangekondigd**: dat Zijn Messias zou lijden en sterven.

Jezus werd geboren volgens de profetieën van de wet en de profeten uit het Oude Testament, Hij leefde volgens de principes van de wet en de profeten, en uiteindelijk stierf Hij volgens de aankondiging van de wet en de profeten. Zo vervulde Jezus in heel Zijn leven en in Zijn

sterven het volledige Oude Testament. Er zijn in het Nieuwe Testament enkele honderden verwijzingen naar teksten en gebeurtenissen uit het Oude Testament, wat betekent dat het Nieuwe Testament volledig in eenheid is met het Oude Testament. Maar de kern van de komst van Jezus naar de aarde was Zijn lijden en sterven volgens de aankondiging van de wet van Mozes en de Joodse profeten.

C: Het volbrachte werk op het kruis van Golgotha.

[Joh 19:28+30](#) Toen wist Jezus dat **alles was volbracht (teleo)**, en om **de Schrift geheel in vervulling (teleio)** te laten gaan zei Hij: Ik heb dorst..... (30) Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: **Het is volbracht (teleo)**. Hij boog Zijn hoofd en gaf de geest.

Zelfs op het allerlaatste moment voordat Jezus stierf, was Zijn aandacht nog gericht op het vervullen van het Oude Testament; Jezus wist dat alles wat Hem overkwam volgens de wil van God de Vader plaatsvond, en deze wil van de Vader was onder woorden gebracht in de wet en de profeten. En Jezus vervulde dit woord van God volledig. Johannes gebruikte hier twee verschillende Griekse werkwoorden, namelijk 'teleo' en 'teleio'; deze werkwoorden stammen allebei af van het z.n.w. 'telos', maar ze benadrukken twee verschillende aspecten. 'Telos' is het woord voor 'doel' dat Paulus in Rom.10:4 gebruikte.

'Teleo' wil zeggen dat de opdracht vervuld is en tot een goed einde gebracht is; het spreekt over de kwantiteit van de opdracht, want **alles is volledig gedaan**.

'Teleio' wil zeggen dat de opdracht volmaakt is voltooid; het spreekt over de kwaliteit van de opdracht, want **alles is volmaakt gedaan**.

Pas nadat Jezus aan het kruis hing, wist Hij dat alles volbracht was (teleo), maar Hij voltooide het woord van God tot volmaaktheid (teleio) door te zeggen dat Hij dorst had; en daarmee vervulde Hij Ps.69:22 als laatste opdracht. En toen boog Hij Zijn hoofd en sprak de woorden uit, die voor ons allemaal zo belangrijk zijn: **Het is volbracht**. Wat Jezus hiermee zei, is dat de wet van Mozes en de woorden van de profeten pas werkelijk in Hem tot vervulling zijn gekomen.

[Luc.22:37](#) Want Ik zeg jullie: **wat geschreven staat, moet in Mij tot vervulling komen, namelijk: 'Hij werd gerekend tot de wettelozen.'** Inderdaad, nu wordt voltrokken wat over Mij gezegd is.

D: Jezus is niet het einde maar het doel van het Oude Testament.

[Rom.10:4](#) **De wet vindt zijn doel in Christus**, zodat iedereen die gelooft rechtvaardig zal worden verklaard.

Wanneer wij het Oude Testament lezen zonder de persoon van Jezus Christus te ontdekken, lezen wij het Oude Testament niet goed, want Jezus heeft bij herhaling duidelijk gemaakt dat het Oude Testament het woord van God is, dat vóóral over Hém spreekt. Jezus is het doel en hoofdonderwerp van de wet van Mozes en van de Profeten, en deze gedachte wordt in het Nieuwe Testament voortdurend bevestigd door de apostelen.

[Joh.5:39+46](#) U bestudeert de Schriften en u denkt daardoor eeuwig leven te hebben. Welnu, **de Schriften getuigen over Mij.....** (46) Als u Mozes zou geloven, zou u ook Mij geloven, hij heeft immers **over Mij geschreven**.

[Luc.24:25-27](#) Toen zei Hij tegen hen: Hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft in alles wat de profeten gezegd hebben? Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om Zijn glorie binnen te gaan? Daarna verklaarde Hij hun **wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond**, en Hij begon bij Mozes en de Profeten.

[Luc.24:44-47](#) Hij zei tegen hen: Toen Ik nog bij jullie was, heb Ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen **over Mij geschreven staat** in vervulling moest gaan. Daarop maakte Hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften. Hij zei tegen hen: **Er staat geschreven** dat de Messias zal lijden en sterven, maar dat Hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, en dat in Zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven.

[Joh.1:45](#) We hebben de man gevonden **over wie Mozes in de wet geschreven heeft en over wie ook de profeten spreken**: Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazaret!

[Joh.2:22](#) Na Zijn opstanding uit de dood herinnerden Zijn leerlingen zich dat Hij dit gezegd had, en zij geloofden **de Schrift en alles wat Jezus gezegd had**.

E: Jezus las in het Oude Testament Zijn eigen biografie.

[Ps.40:7-9](#) Offers en gaven verlangt U niet, brand- en reinigingsoffers vraagt U niet. Nee, U hebt mijn oren voor U geopend en nu kan ik zeggen: Hier ben ik, **over mij is in de boekrol geschreven**. Uw wil te doen, mijn God, verlang ik, diep in mij koester ik Uw wet.

Jezus werd geboren volgens de belofte van de profeet Jesaja (Jes.7:14); Hij werd besneden volgens de opdracht in de wet van Mozes (Luc.2:22-24), en Hij groeide op in de kracht van de Heilige Geest en de wijsheid van God, en Gods genade rustte op Hem (Luc.2:40). Zonder dat iemand van de mensen het in de gaten had, groeide Hij op met een grondige kennis van het woord van God; en toen Hij twaalf jaar oud was, deed Hij de leraars van Israël versteld staan over Zijn kennis en inzicht in het woord van God (Luc.2:47). Hij had deze kennis opgedaan, omdat Hij altijd bezig was met de dingen die te maken hadden met Zijn Vader (Luc.2:49); elk bezoek aan de synagoge had Jezus gebruikt om goed te luisteren naar de wet van Mozes en het onderricht daarover (Luc.4:16). Ook op latere leeftijd deed Hij de mensen versteld staan over Zijn kennis en inzicht in het woord van God (Joh.7:15).

[Joh.7:16](#) Jezus zei: **Wat Ik onderwijs heb Ik niet van Mijzelf, maar van Hem die Mij gezonden heeft**.

Jezus wist precies waarvoor Hij naar de aarde gekomen was, want in de boekrollen van de wet en van de Profeten stond precies opgeschreven wat Hem op aarde te wachten stond, maar Hij wist ook vanuit het woord van God, dat Hij weer naar de Vader zou terugkeren. Tot vier keer toe onderwees Hij Zijn leerlingen over Zijn lijden, Zijn weg naar het kruis en Zijn sterven, maar ook over Zijn opstanding en Zijn hemelvaart.

[Matt.16:21](#) Vanaf die tijd begon Jezus Zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden door toedoen van de oudsten, hogepriesters en schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden, maar op de derde dag uit de dood zou worden opgewekt.

F: Jezus geeft ons de volmaakte interpretatie van de wet van Mozes.

[Joh.1:17-18](#) De wet is door Mozes gegeven, maar goedheid en waarheid zijn met Jezus Christus gekomen. Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die Zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen.

Het was Mozes die de woorden van de wet ontving op de berg Sinaï, maar het is Jezus die ons de volmaakte uitleg van de wet van Mozes heeft gegeven. De uitleg die Mozes aan de wet gaf was een goede uitleg, maar de uitleg die Jezus gaf was de volmaakte uitleg.

[Joh.6:32-33](#) Maar Jezus zei: **Waarachtig, Ik verzeker u: niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar Mijn Vader; Hij geeft u het ware brood uit de hemel. Het brood van God is het brood dat neerdaalt uit de hemel en dat leven geeft aan de wereld**.

Een voorbeeld hiervan is Deut.24:1 waar Mozes aan de mannen van Israël toestemming gaf om hun vrouw weg te sturen met een scheidingsbrief, wanneer het huwelijk op de klippen liep. Dit was geen verkeerde uitleg van de wet, maar wel een uitleg die gebaseerd was op de harde harten van de mannen (Matt.19:8). Jezus gaf de volmaakte uitleg van de wet door te stellen dat vanaf de schepping deze procedure van echtscheiding niet in het hart van de Vader aanwezig was (Matt.19:4-6), en wat God samengevoegd had mocht een mens niet scheiden. God Zelf heeft nooit van echtscheiding willen weten in Zijn relatie met Israël (Jes.50:1), en toen Zijn scheiding met Israël niet meer kon uitblijven vanwege het overspel van het volk in afgoderij (Jer.3:8), riep de Heer met heel Zijn hart het volk terug tot het verbond met Hem (Jer.3:14). Daarom noemde Jezus het wegzenden van een getrouwde vrouw om een andere reden dan overspel van de vrouw simpelweg overspel van de mannen (Matt.5:32, Matt.19:9).

Jezus gaf de volmaakte uitleg van de wet van Mozes omdat Hij altijd de hartsgesteldheid van de Vader als uitgangspunt nam. Jezus kon dat doen omdat Hij vanuit de eeuwigheid al bij de Vader was geweest (Spr.8:30-31); Hij kende het hart van de Vader volledig nauwkeurig

(Joh.1:18) en daarom wist Hij dat echtscheiding in strijd was met het hart van de Vader. Hij was de Zoon van God die aan het hart van de Vader rustte en daarom maakte Hij het hart van de Vader bekend in Zijn uitleg van de wet van Mozes. Jezus is de volmaakte Exegeet van de Vader, omdat Hij de volmaakte weerspiegeling is van het karakter van de Vader. De Vader en Jezus vormen een volmaakte eenheid (Joh.10:30, 17:22) en Jezus weerspiegelt de glorie en majesteit van de Vader.

[Hebr.1:3](#) In Jezus schittert Gods luister, Hij is Zijn evenbeeld.....

[2 Kor.4:4b](#) de luister van Christus, die het beeld van God is.

[2 Kor.4:6](#) de kennis van Gods luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

[Kol.1:15](#) Hij is het beeld van God, de onzichtbare.

Het onderwijs van Jezus was altijd gebaseerd op de wet van Mozes, maar Jezus gaf altijd volmaakte uitleg van de wet omdat die uitleg gebaseerd was op het hart van de Vader. Jezus nam de wet als uitgangspunt om de Vader te verkondigen, maar Hij nam ook het hart van de Vader als uitgangspunt om de wet te verkondigen. Jezus' onderwijs ging nooit tegen de wet in, maar Zijn uitleg was altijd in harmonie met de wet, omdat Jezus de wet van Mozes zag als het woord van God (Matt.15:6, Luc.8:11+21, Luc.11:28, Joh.10:34-35). Jezus maakte echter grote indruk op de mensen omdat Hij in Zijn onderwijs het hart van de Vader openbaarde.

[Joh.17:26](#) Vader, Ik heb hun **Uw naam bekendgemaakt** en dat zal Ik blijven doen, zodat de liefde waarmee U Mij liefhad in hen zal zijn en Ik in hen.

[Luc.4:22](#) Allen betuigden Hem hun bijval en verwonderden zich over de **genaderijke** woorden die uit Zijn mond vloeiden.

[Matt.7:28-29](#) Toen Jezus deze rede had uitgesproken, waren de mensen diep onder de indruk van Zijn onderricht, want **Hij sprak hen toe als iemand met gezag** en niet zoals de schriftgeleerden.

Mozes gaf de woorden van God op volmaakte wijze door aan het volk Israël, en zijn uitleg van de wet was wel goed maar niet volmaakt, omdat hij in zijn taak in het huis (volk) van God een dienaar was die getuigde van toekomstige openbaringen, terwijl Christus trouw was aan het hart van de Vader, omdat Hij als Zoon van God was aangesteld over het huis van de Vader (Hebr.3:5-6a). De Zoon van de Vader kent de uitleg van de wet beter dan de dienaar, omdat Hij het hart van de Vader beter kent dan de dienaar. Jezus zei Zelf dat een dienaar niet voor eeuwig in het huis kan zijn, maar de Zoon blijft wel voor eeuwig; daarom maken de woorden van de Zoon mensen werkelijk vrij (Joh.8:35-36).

De Bergrede van Jezus in Matt.5-7 was volledig gebaseerd op de wet van Mozes, omdat Jezus Zelf zei dat Hij niet gekomen was om de wet of de profeten af te schaffen maar om ze tot vervulling te brengen; daarom blijft elke jota en tittel in de wet van kracht (Matt.5:17-18). In Matt.5:21-48 plaatste Jezus Zijn uitleg van de Wet zes keer hoger dan die van Mozes omdat Hij ons tot volmaaktheid wil leiden.

[Matt.5:48](#) Wees dus volmaakt, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.

F: Barmhartigheid en rechtvaardigheid.

Jezus verweet de Sadduceeën, een politiek getinte religieuze groepering in de tijd van Jezus, dat zij het woord van God niet kenden en daarom kenden zij ook de kracht van God niet; daarom corrigeerde Hij hen in hun dwaling over de opstanding d.m.v. het woord van God, en zij stonden perplex over Zijn uitleg van de wet (Matt.22:29-33). Jezus heeft nooit de Farizeeën verweten dat zij het woord van God niet kenden, maar wel dat zij het woord van God van zijn kracht beroofden door hun traditie (Marc.7:1-13); Hij noemde hen daarom huichelaars. Maar Hij nam hen nog meer kwalijk dat zij het belangrijkste in de wet verwaarloosden.

[Matt.23:23](#) Wee jullie, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, jullie geven tienden van munt, dille en komijn, maar veronachtzamen **wat in de wet zwaarder weegt: recht, barmhartigheid en trouw**, terwijl men het één zou moeten doen zonder het andere te laten.

Omdat de Farizeeën en schriftgeleerden het hart van de Vader niet kenden (Joh.5:42, 8:44), konden zij ook het hart van de Vader niet ontdekken in de wet van Mozes; en zonder inzicht in de liefde en ontferming in het hart van de Vader maakten zij de wet van Mozes tot een systeem van kille regels, waarin geen enkel spoor van de genade van God was te ontdekken.

Dat leidde bij hen tot een gebrek aan bewogenheid voor mensen in hun nood en het leidde ook tot het veroordelen van onschuldige mensen. Jezus citeerde in Zijn discussie met hen tot twee keer toe Hos.6:6 om hen duidelijk te maken dat de barmhartigheid van God het centrale thema van de wet van Mozes is.

[Hos.6:6](#) Want liefde wil Ik, geen offers; met God vertrouwd zijn is meer waard dan enig offer. [Matt.9:12-13](#) Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel. Overdenk eens goed wat dit wil zeggen: Barmhartigheid wil Ik, geen offers. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars.

[Matt.12:7](#) Als u begrepen had wat bedoeld wordt met: Barmhartigheid wil Ik, geen offers, dan zou u geen onschuldigen hebben veroordeeld.

Jezus maakte hiermee duidelijk dat een juiste interpretatie van de wet van Mozes altijd zou moeten leiden tot grote bewogenheid voor mensen in nood en tot een zuiver besef van rechtvaardigheid, maar omdat hun hart verhard was, kenden zij geen bewogenheid en zaten ze vol met veroordelingsgezindheid. Zij kenden geen enkele behoefte om mensen te redden maar wel een grote behoefte om mensen te veroordelen, waarmee zij aantoonde dat zij geen enkel begrip hadden van het hart van de Vader zoals dat in Hos.6:6 geopenbaard was; m.a.w. ze waren verhard van hart.

Jacobus stelde in zijn brief dat barmhartigheid de sleutel is om de wet te gehoorzamen; hij stelde onbarmhartigheid gelijk met ongehoorzaamheid, maar omschreef barmhartigheid als de goede uitleg van de wet en als een sleutel om het oordeel in de wet te overwinnen.

[Jac.1:27](#) Voor God de Vader is alleen dit reine en zuivere godsdienst, weduwen en wezen bijstaan in hun nood, en je in acht nemen voor de wereld en onberispelijk blijven.

[Jac.2:12-13](#) Zorg ervoor dat uw spreken en uw handelen de toets kunnen doorstaan van de wet die vrijheid brengt. Onbarmhartig zal het oordeel zijn over wie geen barmhartigheid heeft bewezen; maar **de barmhartigheid overwint het oordeel.**

De wet zelf is heilig en de geboden zijn heilig, rechtvaardig en goed (Rom.7:12) en de wet is het werk van de Geest (Rom.7:14); de wet vindt zijn vervulling in de liefde (Rom.13:10).

G: De genade van God overwint.

[Joh.8:2-11](#) Toen brachten de schriftgeleerden en de Farizeeën een vrouw bij Hem die op overspel betrapt was. Ze zetten haar in het midden en zeiden tegen Jezus: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt toen ze overspel pleegde. Mozes draagt ons in de wet op zulke vrouwen te stenigen. Wat vindt U daarvan? Dit zeiden ze om Hem op de proef te stellen, om te zien of ze Hem konden aanklagen. Jezus bukte Zich en schreef met Zijn vinger op de grond. Toen ze bleven aandringen, richtte Hij Zich op en zei: Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen. Hij bukte Zich weer en schreef op de grond. Toen ze dat hoorden gingen ze weg, één voor één, de oudsten het eerst, en ze lieten Hem alleen, met de vrouw die in het midden stond. Jezus richtte Zich op en vroeg haar: Waar zijn ze? Heeft niemand u veroordeeld? Niemand, heer, zei ze. Ik veroordeel u ook niet, zei Jezus. Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.

Dit gedeelte uit Joh.8 laat exclusief duidelijk het verschil zien tussen de bron van exegese, die de schriftgeleerden en Farizeeën hanteerden, en de bron van exegese die Jezus hanteerde.

G1: De Farizeeën volgden het hart van hun vader.

[Joh.8:44](#) **Uw vader is de duivel**, en u doet maar al te graag wat uw vader wil. Hij is vanaf het begin een moordenaar geweest. Hij hoort niet bij de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij liegt, spreekt hij zoals hij is: een aartsleugenaar, de vader van de leugen. De Farizeeën en schriftgeleerden hadden de liefde van God niet in zichzelf (Joh.5:42), want zij hadden de duivel tot vader (Joh.8:44); en omdat de duivel de aanklager van de gelovigen is (Openb.12:10), speelden zijn volgelingen ook de rol van aanklagers. Het ware motief van hun optreden was om Jezus uit te testen met het doel Hem te kunnen aanklagen (vs.6); dit was het grondmotief waarmee zij Jezus altijd benaderden (Mt.12:10, 27:12, Luc.11:53-54). Zij speelden altijd de rol van gespecialiseerde foutenzoekers.

G2: De Farizeeën vervalsten de wet van Mozes.

[Lev.20:10](#) Wie overspel pleegt met een getrouwde vrouw, een vrouw die een ander toebehoort, moet ter dood gebracht worden. Beide echtbrekers moeten worden gedood.
[Deut.22:22](#) Als een man wordt betrapt met een getrouwde vrouw moeten beiden ter dood gebracht worden, zowel de man als de vrouw met wie hij geslapen heeft. Zo moet u het kwaad dat zich bij de Israëlieten aandient in de kiem smoren.

De Farizeeën verwezen naar de context van beide bovengenoemde teksten om te wijzen op de schuld van de vrouw, maar er staat duidelijk dat de vrouw op overspel **betrapt** was, wat inhoudt dat óók de overspelige man op heterdaad betrapt was; toch lieten de Farizeeën de man vrijuit gaan en beschuldigden zij alleen de vrouw van overspel. In beide genoemde teksten wordt de man in een geval van overspel als hoofdschuldige aangewezen, de vrouw is medeschuldig; maar de Farizeeën maakten zich schuldig aan discriminatie door de vrouw als hoofdschuldige en als enige schuldige mee te nemen naar Jezus.

G3: De Farizeeën hadden veroordeling als hoofdmotief.

[Joh.8:44](#) Uw vader is de duivel, en u doet maar al te graag wat uw vader wil. Hij is vanaf het begin een moordenaar geweest. Hij hoort niet bij de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij liegt, spreekt hij zoals hij is: een aartsleugenaar, de vader van de leugen. Omdat de Farizeeën de duivel als vader hadden, waren ze net als hij uit op schuld, aanklacht, veroordeling en vernietiging van de vrouw, hoewel zij als Jodin een dochter van Abraham was (Luc.13:16). Maar het woord van God zoals opgeschreven in de wet van Mozes was bedoeld om het volk Israël gezond te houden, omdat de Heer degene was die hen voortdurend wilde genezen en herstellen (Ex.15:26). Als leiders van Israël waren de Farizeeën verantwoordelijk voor een rechtvaardige rechtspraak, maar in Lev.19:15-18 werd rechtvaardige rechtspraak (vers 15) in één adem genoemd met de opdracht om niet haatdragend te zijn (vers 17) en je naaste lief te hebben als jezelf (vers 18) en deze drie kenmerken werden gekoppeld aan Degene die zei 'Ik ben de Heer' (vers 18). De Farizeeën gingen voorbij aan het belangrijkste kenmerk van de wet, namelijk dat rechtvaardigheid gekoppeld is aan barmhartigheid en trouw (Matt.23:23).

G4: Jezus volgde het hart van Zijn Vader en zocht daarom bevrijding.

[Luc.19:10](#) De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.

[Joh.12:47b](#) Ik ben immers niet gekomen om over de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden.

In Joh.5:21-22 + 5:26-27 staat dat de Vader twee dingen aan Zijn Zoon gegeven heeft; in de eerste plaats heeft Hij aan Jezus de macht gegeven om mensen levend te maken, en in de tweede plaats heeft Hij aan Jezus de autoriteit gegeven om het oordeel over mensen te vellen. Dit zijn twee schijnbaar tegenstrijdige bevoegdheden, die verenigd worden in één Persoon, Jezus Christus, en Jezus maakt altijd van de eerste bevoegdheid gebruik om mensen tot leven te wekken. Wanneer mensen weigeren om te geloven in Hem die hen leven kan geven, treedt automatisch de tweede bevoegdheid in werking, niet omdat Jezus dat wil, maar omdat de ongelovige daar zelf voor kiest.

[Joh.12:46-48](#) Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat iedereen die in Mij gelooft niet meer in de duisternis is. Als iemand Mijn woorden hoort maar ze niet bewaart, zal Ik niet over hem oordelen. Ik ben immers niet gekomen om over de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden. Wie Mij afwijst en Mijn woorden niet aanneemt heeft al een rechter: alles wat Ik gezegd heb zal op de laatste dag over hem oordelen.

Jezus was gekomen om deze overspelige vrouw te bevrijden uit de valkuil van haar zonde en haar terug te brengen tot haar rechtmatige positie in het verbond met de God van Israël, een God die liefdevol is en genadig, geduldig, trouw en waarachtig, die duizenden geslachten Zijn liefde bewijst, die schuld, misdaad en zonde vergeeft (Ex.34:6-7).

[Ps.32:1-2](#) Gelukkig de mens van wie de ontrouw wordt vergeven, van wie de zonden worden bedekt. Gelukkig als de Heer zijn schuld niet telt, als in zijn geest geen spoor van bedrog is.

Wat de vrouw niet beseftte, was dat niet lang daarna Jezus Zelf op het kruis de straf op haar zonde en de schuld van haar overspel droeg, zodat zij bij voorbaat al de vruchten van Gods vergeving kon ontvangen en een nieuw leven kon beginnen zonder veroordeling.

[Joh.8:11](#) Heeft niemand u veroordeeld? Niemand, heer, zei ze. Ik veroordeel u ook niet, zei Jezus. Ga naar huis, en **zondig vanaf nu niet meer**.

G5: Jezus vervulde de Wet van Mozes.

[Matt.5:17](#) Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze **tot vervulling te brengen**.

Jezus handelde niet in strijd met de wet van Mozes toen Hij de overspelige vrouw vrijspak; integendeel, Hij vervulde de wet van Mozes door de vrouw vergeving te schenken, en haar op te roepen om in het vervolg niet meer te zondigen; op die manier bracht Hij haar terug naar de gehoorzaamheid aan God en Zijn woord.

[Jes.1:18-19](#) De Heer zegt: Laten we zien wie er in zijn recht staat. Al zijn je zonden rood als scharlaken, ze worden wit als sneeuw, al zijn ze rood als purper, ze worden wit als wol. Als je weer naar Mij wilt luisteren, zal het beste van het land je ten deel vallen.

[Ps.130:3-4+7-8](#) Als U de zonden blijft gedenken, Heer, wie houdt dan stand? Maar bij U is vergeving, daarom eert men U met ontzag..... Israël, hoop op de Heer! Bij de Heer is genade, bij Hem is bevrijding, altijd weer. Hij zal Israël bevrijden uit al zijn zonden.

[Ps.86:5](#) U, Heer, bent goed en tot vergeving bereid, Uw trouw is groot voor ieder die U aanroept.

Jezus kende het hart van de Vader en wist dat Hij een God van vergeving is, die de zwakheid van het menselijke hart kent en daarom altijd een weg zoekt naar vergeving; in die vergeving blijft Hij volkomen rechtvaardig en verschaft Hij tegelijkertijd volledig recht aan de verdrukten (Ps.103:3-14).

H: De twee verbonden.

De Joodse Bijbel bestaat uit 39 boeken die samen de Tenach vormen; deze Tenach bestaat uit drie delen, namelijk de Torah (de wet), de Neviem (de profeten) en de Ketoeviem (de geschriften). Het is belangrijk om vast te stellen dat de Joodse Bijbel één geheel vormt. De Bijbel van de christelijke kerk bestaat echter uit twee delen, namelijk het Oude Testament en het Nieuwe testament; deze twee delen vormen wel één Bijbel maar hun namen geven aan dat het twee aparte delen zijn. Deze christelijke indeling van de Bijbel is naar mijn mening in strijd met de Bijbel zelf, omdat deze tweedeling gebaseerd is op een geestelijk onderscheid tussen de twee delen, wat in de Joodse Bijbel niet het geval is, want er is wel onderscheid tussen de drie Joodse delen maar geen geestelijk onderscheid. De termen oud en nieuw veronderstellen een vervanging die ten onrechte is.

[Matt.19:6b](#) Wat God heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.

De indeling van de christelijke Bijbel is ontstaan n.a.v. profetieën uit het Oude Testament die spreken over het oude verbond en het nieuwe verbond, waarbij God het oude verbond laat vervangen door het nieuwe verbond.

[Jer.31:31-34](#) De dag zal komen, spreekt de Heer, dat Ik met het volk van Israël en het volk van Juda **een nieuw verbond** sluit, een ander verbond dan Ik met hun voorouders sloot toen Ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte weg te leiden. Zij hebben dat verbond verbroken, hoewel ze Mij toebehoorden, spreekt de Heer. Maar dit is het verbond dat Ik in de toekomst met Israël zal sluiten, spreekt de Heer; Ik zal Mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal Ik hun God zijn en zij Mijn volk. Men zal elkaar niet meer hoeven te onderwijzen met de woorden: Leer de Heer kennen, want iedereen, van groot tot klein, kent Mij dan al, spreekt de Heer. Ik zal hun zonden vergeven en nooit meer denken aan wat ze hebben misdaan.

De christelijke kerk heeft echter ten onrechte het Oude Testament gezien als de tekst van het oude verbond, en het Nieuwe Testament als de tekst van het nieuwe verbond. Maar het oude verbond en het nieuwe verbond zijn helemaal geen twee aparte delen in de Bijbel; ze zijn twee verschillende manieren waarop mensen een relatie met God hebben en de manier

waarop zij de Bijbel lezen. Het oude verbond is een bepaalde bril waardoor men het woord van God leest, en het nieuwe verbond is ook een bepaalde bril waardoor men het woord van God leest. En de bril waarmee men de Bijbel leest wordt alleen maar bepaald door de conditie van het menselijke hart; het hart van de mens is de lens waardoor men naar de Bijbel kijkt en de inhoud daarvan uitlegt.

[2 Kor.3:14-16](#) **Hun denken verstarde**, en dezelfde sluier ligt tot op de dag van vandaag over het oude verbond wanneer het voorgelezen wordt. Hij wordt alleen in Christus weggenomen. Tot op de dag van vandaag ligt er **een sluier over hun hart**, telkens als de wet van Mozes wordt voorgelezen. Maar telkens als iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen.

Het oude verbond is de hele Bijbel van Genesis 1 tot en met Openbaring 22, wanneer deze gelezen wordt door de bril van een versluierd hart, dat is een hart dat nog verhard is door de zonde vanwege gebrek aan bekering en wedergeboorte. Het nieuwe verbond is ook de hele Bijbel van Genesis 1 tot en met Openbaring 22, maar alleen wanneer deze gelezen wordt door een hart dat bevrijd is van de sluier van zonde en hardheid. Deze sluier wordt alleen weggenomen wanneer iemand zich tot de Heer bekeert; bij de wedergeboorte ontvangen wij namelijk een nieuw hart en een nieuwe geest.

[Ezech.11:19-20](#) Dan zal Ik hen eensgezind maken en hun **een nieuwe geest** geven; Ik zal hun versteende hart uit hun lichaam halen en hun er **een levend hart** voor in de plaats geven. Dan zullen ze Mijn wetten gehoorzamen en Mijn regels in acht nemen. Zij zullen Mijn volk zijn en Ik zal hun God zijn.

[Ezech.36:26-27](#) Ik zal jullie **een nieuw hart en een nieuwe geest** geven, Ik zal je versteende hart uit je lichaam halen en je er een levend hart voor in de plaats geven. Ik zal jullie Mijn Geest geven en zorgen dat jullie volgens Mijn wetten leven en Mijn regels in acht nemen.

Wanneer wij ons tot de Heer bekeren en opnieuw geboren worden, voltrekt zich groot wonder in ons hart; de sluier die ons hart bedekte waardoor wij de waarheid van het evangelie over de glorie van Jezus Christus niet zien (2Kor.4:3-4), wordt weggenomen, en plotseling worden wij in staat gesteld om met ogen van geloof de glorie van de Heer te zien, waardoor wij stap voor stap gaan veranderen.

[2Kor.4:6](#) De God die heeft gezegd: Uit de duisternis zal licht schijnen, heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van Zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

[2Kor.3:18](#) Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld worden veranderd. Door de Heilige Geest, die in onze wedergeboren geest woont, zijn wij in staat om het Oude Testament te lezen als het nieuwe verbond van God, want de ogen van ons hart zijn geopend voor de werkelijke betekenis van de woorden van God zoals Hij ze altijd bedoeld heeft.

I: Jezus las het nieuwe verbond in het Oude Testament.

[Jes.42:1-4](#) Hier is Mijn dienaar, Hem zal Ik steunen, Hij is Mijn uitverkorene, in Hem vind Ik vreugde, Ik heb Hem met Mijn Geest vervuld. Hij zal alle volken het recht doen kennen. Hij schreeuwt niet, Hij verheft Zijn stem niet, Hij roept niet luidkeels in het openbaar; het geknakte riet breekt Hij niet af, de kwijnende vlam zal Hij niet doven. Het recht zal Hij zuiver doen kennen. Ongebroken en vol vuur zal Hij het recht op aarde vestigen; **de eilanden zien naar Zijn onderricht uit.**

Dit gedeelte is een van de vele prachtige profetieën die Jesaja van de Heilige Geest ontving over onze Heer Jezus Christus; Jezus wordt in deze profetie beschreven als de dienaar van de Heer, die alle volken het recht van God zal bekendmaken (vers 1), en Hij zal dat recht van God op een zuivere manier bekendmaken (vers 3), en bovendien zal Hij uiteindelijk het recht op aarde vestigen (vers 4). Deze profetie eindigt met de opmerking dat de mensen uitzien naar **Zijn onderricht**; in het Hebreeuws wordt hier het woord **Torah** gebruikt wat een aanduiding is van de wet van Mozes. M.a.w. de mensen die in deze profetie genoemd worden zien uit naar de manier waarop Jezus de wet van Mozes uitlegt. De Bergrede is één van de

beste voorbeelden van de manier waarop Jezus onderricht in de wet gaf, en Zijn toehoorders waren diep onder de indruk van Zijn interpretatie.

[Matt.7:28-29](#) Toen Jezus deze rede had uitgesproken, waren de mensen diep onder de indruk van Zijn onderricht, want Hij sprak hen toe als iemand met gezag en niet zoals de schriftgeleerden.

Deze profetie van Jesaja werd door de evangelist Matteüs geciteerd in zijn evangelie, maar Matteüs citeerde deze tekst uit de Septuaginta, dat is de oudste Griekse vertaling van de Joodse Bijbel, dus het Oude Testament in het Grieks. Er is een klein maar zéér opmerkelijk verschil tussen de Hebreeuwse tekst van Jesaja 42 in de Tenach en de Griekse tekst van Jesaja 42 in de Septuaginta, zoals die in Matteüs 12 wordt geciteerd.

[Matt.12:18-21](#) Hier is de dienaar die Ik Mij gekozen heb, die Ik liefheb en in wie Ik vreugde vind. Ik zal Hem vervullen met Mijn Geest, aan alle volken zal Hij het recht verkondigen. Hij zal geen woordenstrijd aangaan en op straat Zijn stem niet verheffen. Het geknakte riet breekt Hij niet af, noch dooft Hij de kwijnende vlam, totdat het recht dankzij Hem overwint. **Op Zijn naam zullen alle volken hun hoop vestigen.**

In Jesaja zien de mensen uit naar Jezus en Zijn onderricht uit de Torah, maar in Matteüs vestigen de mensen hun hoop op de naam van Jezus, m.a.w. het onderricht uit de Torah en de naam van Jezus zijn synoniemen; en hier zijn we dan weer terug bij het uitgangspunt van deze studie.

[Rom.10:4](#) **De wet vindt zijn doel in Christus, zodat iedereen die gelooft rechtvaardig zal worden verklaard.**

[Jes.51:4](#) Mijn volk, luister aandachtig naar Mij, Mijn natie, leen Mij je oor. **De wet vindt zijn oorsprong in Mij, en Mijn recht zal een licht zijn voor alle volken.**

Wanneer Jezus de wet van Mozes, de psalmen en de profeten las, ontdekte Hij altijd het karakter van de Vader, en bovendien de biografie over Zijn levensreis op aarde en de principes van het Nieuwe Verbond, want Jezus las het Oude Testament met de ogen van geloof door de inspiratie van de Heilige Geest. Al de geheimen van het Nieuwe Testament liggen verborgen in het Oude Testament en Jezus kende ze allemaal; voor Hem bleef niets verborgen in het woord van God. Het is zelfs zo dat wie het Oude Testament niet gelooft, ook grote hindernissen zal tegenkomen om Jezus te kunnen geloven, maar wie werkelijk het Oude Testament gelooft, zal ook onlosmakelijk in Jezus zal geloven.

[Joh.5:46-47](#) Als u Mozes zou geloven, zou u ook Mij geloven, hij heeft immers over Mij geschreven. Maar als u niet gelooft dat hij geschreven heeft, hoe zou u dan geloven wat Ik zeg?

Alleen Jezus Christus kent de volmaakte interpretatie van de wet van Mozes, alleen Hij kent alle geheimen die verborgen liggen in het Oude Testament, want alleen Hij kent het hart van de Vader op een volmaakte wijze; Hij geeft ons de volmaakte exegese van God de Vader (Joh.1:18) en Hij doet dat vanuit de Bijbel die Hijzelf op aarde gebruikte, en dat is het Oude Testament, maar in het licht van het Nieuwe Verbond, dat is de interpretatie die ontstaat onder de inspiratie van de Heilige Geest.

[2 Kor.3:17](#) Welnu, met de Heer wordt de Geest bedoeld, en waar de Geest van de Heer is, daar is **vrijheid**.

[Jac.1:25](#) Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet die **vrijheid** brengt, en dat blijft doen..... hem valt geluk ten deel, juist om wat hij doet.

Jezus Christus is het grote doel in de wet van Mozes, in de psalmen en in de profeten, en wanneer wij dat doel ontdekken in het Oude Testament, zullen wij een bijzondere vrucht daarvan plukken, want ons leven wordt rechtgezet voor God wanneer wij in Jezus geloven.

[Rom.10:4](#) **De wet vindt zijn doel in Christus, zodat iedereen die gelooft rechtvaardig zal worden verklaard.**

J: De apostelen en het Oude Testament.

Ook de vijf apostelen uit het Nieuwe Testament, Paulus, Jacobus, Petrus, Judas en Johannes gebruikten allemaal teksten uit het Oude Testament om onderricht te geven over het Nieuwe Verbond. Paulus bijvoorbeeld is de grote leraar over het onderwerp van de rechtvaardiging

door het geloof, maar hij gebruikte voor het bewijs van de leer ter rechtvaardiging drie teksten uit het Oude Testament. De eerste tekst komt uit de wet, de tweede tekst komt uit de psalmen en de derde tekst komt uit de profeten, waarmee dus aangetoond is dat de rechtvaardiging door het geloof in het hele Oude Testament voorkomt.

[Gen.15:6](#) Abram vertrouwde op de Heer en Deze rekende hem dit toe als een rechtvaardige daad.

[Ps.32:1-2](#) Gelukkig de mens van wie de ontrouw wordt vergeven, van wie de zonden worden bedekt. Gelukkig als de Heer zijn schuld niet telt, als in zijn geest geen spoor van bedrog is.

[Hab.2:4](#) Wie niet oprecht is kwijnt weg, maar de rechtvaardige zal leven door zijn trouw.

De eerste twee teksten worden geciteerd in Rom.4:3+7 en de eerste en derde tekst worden geciteerd in Gal.3:6+11b; m.a.w. de rechtvaardigheid uit het geloof is een principe van het Nieuwe Verbond, maar werd al geopenbaard en opgeschreven in het Oude Testament, dus het Oude Testament geeft ons reeds de geheimen van het Nieuwe Verbond.

[Rom.3:21-22](#) Gods gerechtigheid, **waarvan de wet en de profeten al getuigen**, wordt nu ook buiten de wet zichtbaar: God schenkt vrijspraak aan allen die in Jezus Christus geloven.

[Rom.3:31](#) Stellen wij door het geloof de wet buiten werking? Integendeel, **wij bevestigen de wet juist**.

Dit principe geldt voor alle brieven van de apostelen in het Nieuwe Testament; zij allemaal schrijven over de waarheden van het Nieuwe Verbond, maar citeren daarbij - indien nodig - altijd teksten uit het Oude Testament. Voor de apostelen waren de wet van Mozes, de psalmen en de profeten een bron van inspiratie om te schrijven over de geheimen van het Nieuwe Verbond, en dat hadden zij zelf van Jezus geleerd (Luc.24:44-45).

De brief aan de Hebreëën is wel het beste voorbeeld in het Nieuwe Testament waaruit blijkt, dat de geheimen van het Nieuwe Verbond al opgeschreven staan in het Oude Testament, want maar liefst 36 keer citeert deze schrijver teksten uit de wet van Mozes, uit de psalmen en uit de profeten om de geheimen van het Nieuwe Verbond te bewijzen. De apostelen wandelen dus in de voetsporen van Jezus wanneer zij Jezus presenteren als het hoofddoel van de wet van Mozes, en ook zij sporen ons aan om op zoek te gaan naar het wezen en karakter van de Vader en de naam van Jezus Christus in al de boeken van het Oude Testament.

K: Een sluier van verharding over ons hart.

Als de wet van Mozes profetische waarheid over Jezus verkondigt, hoe kan het dan dat deze wet in het Nieuwe Testament ook met zeer negatieve termen omschreven wordt? Hier volgt een hele lijst van negatieve kenmerken van de wet van Mozes.

[Hand.15:10](#) ... een juk ... dat onze voorouders noch wijzelf konden dragen.

[Rom.2:12b](#) ... en allen die gezondigd hebben terwijl ze de wet wel kennen, zullen door de wet worden veroordeeld.

[Rom.3:20b](#) ... want juist de wet leert ons de zonde kennen.

[Rom.4:15](#) De wet maakt namelijk alleen dat God straft, want zonder wet is er ook geen overtreding.

[Rom.5:20](#) En later is de wet erbij gekomen, zodat de overtredingen toenamen.....

[Rom.7:5](#) Toen we ons nog lieten leiden door onze eigen wil, werd ons bestaan beheerst door zondige hartstochten, die de wet in ons opriep en droeg het alleen vrucht voor de dood. We waren aan de wet geketend.....

[Rom.7:9](#) Eens leefde ik zonder de wet, maar door de komst van het gebod kwam de zonde tot leven en daardoor stierf ik.

[Rom.8:3](#) Waartoe de wet niet in staat was, machteloos als hij was door de menselijke natuur.

[1Kor.15:56](#) De angel van de dood is de zonde, en de zonde ontleent haar macht aan de wet.

[2Kor.3:7](#) wat de dood bracht en met letters in steen werd gegrift.....

[2Kor.3:9](#) wat tot veroordeling leidt.....

[Gal.2:16b](#) want niemand wordt rechtvaardig door de wet na te leven.

[Gal.3:10](#) Maar iedereen die op de wet vertrouwt is vervloekt, want er staat geschreven:

Vervloekt is een ieder die niet alles doet wat het boek van de wet bepaalt.

[Gal.5:4](#) Als u probeert door God als een rechtvaardige te worden aangenomen door de wet na te leven, bent u van Christus losgemaakt en hebt u Gods genade verspeeld.

[Ef.2:14-15](#) de muren van vijandschap..... de wet met zijn geboden en voorschriften.....

[Kol.2:14](#) het document met voorschriften waarin wij werden aangeklaagd.....

[Hebr.7:19](#) De wet heeft trouwens in geen enkel opzicht de volmaaktheid gebracht.....

[Hebr.10:1](#) Omdat de wet slechts een voorafschaduwing toont..... heeft hij ook niet de kracht om..... ooit tot volmaaktheid te brengen.

Al deze opmerkingen over de wet van Mozes lijken echter volledig in strijd te zijn met andere opmerkingen over de wet van Mozes in het Nieuwe Testament, vooral de woorden van Jezus Zelf over de wet van Mozes.

[Matt.5:17-19](#) Denk niet dat **Ik gekomen ben** om de wet of de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar **om ze tot vervulling te brengen**. Ik verzeker jullie: zolang de hemel en de aarde bestaan, blijft elke jota, elke tittel in de wet van kracht, totdat alles gebeurd zal zijn. Wie dus ook maar een van de kleinste van deze geboden afschaft en aan anderen leert datzelfde te doen, zal als de kleinste worden beschouwd in het koninkrijk van de hemel. Maar wie ze onderhoudt en dat aan anderen leert, zal in het koninkrijk van de hemel in hoog aanzien staan.

[Rom.2:20](#) omdat u in de wet de belichaming van de kennis en de waarheid hebt.

[Rom.7:12](#) Kortom, de wet zelf is heilig en de geboden zijn heilig, rechtvaardig en goed.

[Rom.7:14](#) Wij weten dat de wet het werk van de Geest is.

[Rom.13:10](#) De liefde berokkent uw naaste geen kwaad, dus de wet vindt zijn vervulling in de liefde.

[Gal.5:14](#) Want de hele wet is vervuld in één uitspraak: Heb uw naaste lief als uzelf.

[1Tim.1:8](#) Wij daarentegen weten dat de wet goed is als hij op de juiste wijze gebruikt wordt.

De sleutel in deze schijnbare tegenstrijdigheid is dat er twee verschillende manieren zijn om de wet van Mozes te lezen, en deze twee manieren zijn het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond. Het Oude Verbond is een afstandelijke relatie met God, waarin nog geen definitieve oplossing voor het probleem van de zonde is gevonden (Hebr.7-9). De gelovigen binnen het Oude Verbond moeten elkaar voortdurend aansporen om de Heer te kennen (Jer.31:34a), want een blijvende relatie met God is nog niet mogelijk door de sluier van de zonde over het menselijke hart.

[2 Kor.3:14-15](#) **Hun denken verstarde**, en dezelfde sluier ligt tot op de dag van vandaag over het oude verbond, wanneer het voorgelezen wordt. Tot op de dag van vandaag ligt er **een sluier over hun hart**, telkens als de wet van Mozes wordt voorgelezen.

Alleen wanneer wij ons tot Christus bekeren wordt de harde sluier van zonde van ons hart weggenomen, zodat de Heilige Geest ruimte vindt op de weg van ons hart om de glorie van Jezus Christus te openbaren; wanneer wij de heerlijke glorie van de Heer zien zoals deze geopenbaard wordt in de hele Bijbel, dus zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament, veranderen wij stap voor stap naar het beeld van de Heer en worden wij aan Hem gelijkvormig.

[2 Kor.3:16-18](#) Maar telkens als iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen. Welnu, met de Heer wordt de Geest bedoeld, en waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid. Wij allen die met onbedekt gezicht de luister van de Heer aanschouwen, zullen meer en meer door de Geest van de Heer naar de luister van dat beeld **worden veranderd**.

L: Slotconclusie.

Velen lezen zowel het Oude als het Nieuwe Testament met een versluierd hart; zij ontdekken een strenge God, die strikte regels hanteert en onverbiddelijk is in Zijn strafming. Vele christenen zijn in feite volgelingen van de Joden met wat toegevoegde christelijke waarden; maar hun beeld van God is hetzelfde. Zij proberen God te behagen met alles wat in hen is en hopen, dat zij op de een of andere manier door hun inspanning en toewijding Hem kunnen overtuigen dat zij het waard zijn om Zijn liefde te ontvangen.

In het Oude Testament zien wij echter prachtige voorbeelden van Joden die al voortijdig de wet van Mozes lazen in de Geest van het Nieuwe Verbond; zij hadden in hun tijd al een

gedeeltelijke ontsluiting van hun hart en zagen al iets van de glorie van de komende Joodse Messias.

Abraham was een profeet (Gen.20:7) en hij zag met profetische ogen de komst van Jezus Christus (Joh.8:56). Mozes was een profeet (Deut.18:18) en hij schreef veelvuldig over Jezus (Joh.5:46). Jesaja was een profeet en hij schreef over Jezus omdat hij de majesteit van Jezus zag (Joh.12:41). David was een profeet (Hand.2:30) en profeteerde over de opstanding van Christus (Hand.2:31). Al de profeten uit het Oude Testament zagen iets van de glorie van Jezus Christus en het Nieuwe Verbond; zij werden daartoe altijd gedreven door de Heilige Geest (2Petr.1:21).

Het is altijd de bedoeling van de Heilige Geest geweest dat wij als gelovigen van het Nieuwe Verbond het Oude Testament zouden lezen met de ogen van geloof zoals Jezus dat deed. Wanneer wij de hele Bijbel lezen onder de inspiratie van de Heilige Geest, zullen wij altijd het hart van de Vader ontdekken en de glorie van Jezus Christus zien; wanneer wij daarover indringend mediteren, zal ons hart ingrijpend veranderd worden naar het evenbeeld van Jezus.

Het Oude Testament is niet hart en meedogenloos, integendeel; wanneer wij struikelen over een gevoel van hardheid en wreedheid bij het lezen van het Oude Testament, komt dat door de hardheid van ons eigen hart, waardoor wij de glorie van God niet ontdekken in de tekst. Het moet daarom voortdurend ons gebed tot God zijn dat Hij telkens weer stukjes van de sluier van ons hart wegneemt, zodat wij met een onbedekt gezicht de wonderen van Zijn Vaderhart kunnen ontdekken.

[Ps.119:18](#) *Neem de sluier van mijn ogen af, dan zal ik zien wonderlijk mooi Uw wet is.*

V.v.d.B. ☺